

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrť leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 190.

V Ljubljani, v torek 19. avgusta 1884.

Letnik XII.

Svoji k svojim.

Z Gorenjskega.

Te besede češkega veleuma dohajajo mi v misel z vso svojo težo sedaj po dokončanih volitvah v koroških kmetskih občinah. Trije (?) slovenski poslanci sedeli bodo v prihodnje v koroškem deželnem zboru. Niso bili toraj zastoj glasovi žalostni in navduševalni po naših časopisih, niso bile glas vpiočega v puščavi besede posamnih rodoljubov — napredek vendar-le imamo. Res ni veliko le tri poslance za tretjino prebivalcev imeti (Žalibog sta le dva, ker tretji je odpadnik. Vredn.), a vendar je nekaj. Kar je pa več in bolj veselo, je, da se je narodno prebujenje kazati začelo. Koroška, da-si tudi se je pisalo o njej sem ter tje dosti obupno, za nas ni še zgubljena. In to je za nas vesela, dokaj vesela vest. A komu — vprašajmo se takoj danes — komu imamo se zahvaliti za ta napredek? (Naj mi bo dovoljeno opaziti, da v tem svojem članku opiram se samó na zanesljive vire iz časopisov, in da ne živim med koroškim narodom.) Gotovo je, da koroška duhovščina ni držala križem rok, da je vrlo dobro porabila (vsaj večinoma) vpliv svoj do ljudstva, kazóč, kdo je prijatelj narodu in kdo njegov neprijatelj. Drugi nasip, ki je nastavljen nasproti liberalno-nemškemu življu, pa je slavnoznanu društvo Mohorjevo. Ni še temu davno, ko smo imeli v družbi prijazni pogovor o slovenski tej bratovščini. Povdarjal je nekdo, da bi bilo morda bolje, ko bi delovala ta družba (preselivši se seveda popreje tija) v metropoli slovenskega življa v beli Ljubljani. A ostal je s svojo mislijo osamljen. In to po pravici. Gospóda! V Ljubljani je narodnost naša vsaj toliko vtrjena, da smo sedaj v vseh imenitnejših razmerah na površji. Imamo časnikov, imamo društev, ki krepé narodno zavest, imamo zabavne shode, ki vtrjujejo in družijo med seboj narodne somisljence. A vsega tega nimajo v Gorotanu. Istinito društvo sv. Mohora je jez, je (da za danes ne omenjamo njegovih koristi v versko-nravnem oziru) močan ščit tudi v političnem oziru nasprotnim navalom nemško-liberalnega nasilstva. A v tretje mi je s pohvalo omeniti še jednega, bi rekel neposrednega pripomočka, ki je vzdignil narod na Koroškem, ter jel združevati ga pod zastavo — trobojnico belo-modro-rudečo, pod geslom slavnoznanim: „Vse za vero, dom, cesarja“. In to je glasilo koroških Slovencev: „Mir“. Res skromno glasilo, a vendar glasilo. Kdor pomisli s kolikimi težnjami je nastal ta list; komur je znano, koliko bojov je moral že prestati v kratkem času svojega obstanka; kdor pozná vrednika, ki večer svojega življenja žrtvuje ravno v korist tega lista, ta se mora zavzeti za to zlata vredno glasilo koroških Slovencev. Malo časa izhaja, a veliko preteklost ima list za saboj. Malo obsega list, a mnogo in mnogo je že dosegel.

Spominjam se, da ko je list nastal, se je mnogo agitavalo zanj. Vém tudi, da se je marsikaj doseglo; ali pa ni morda tisti ogenj prve navdušenosti po nekoliko pojenjal? Žal, da se to kaže po nekterih krajih. Ali ne pustimo, da bi ogenj vgasnil. Mar li niso koroški Slovenci tudi sinovi matere Slave? Mar tista kri, ki po njihovih žilah teče, ni slovenska kri? Zakaj toraj zapuščati in osamljenosti prodati brate svoje? Svoji k svojim! To naj bi bilo geslo zareče se v srcu vsacega zavednega Slovana. Ne pozabimo, da Slovenci ne živé samo ob Savi,

ob Soči in Savinji, marveč tudi ob Dravi. In če je kdaj trebalo ponosno braniti slovensko domovino, položiti moramo ravno sedaj pozornost svojo osobito na Gorotan. Žariti se je začelo, delajmo toraj dokler ni popolnoma dan; delajmo, kakor bi bile vsako leto, da, vsaki mesec volitve. A kako naj pomoremo koroškim Slovincem? Ne bodem priporočal družbe sv. Mohorja; došlo nam je veselo poročilo iz Celoveca, da šteje letos družba 28.471, toraj nad 80 udov več nego lansko leto. To je v resnici lepo število, tolažilno znamenje, slava Slovincem. — A nekaj družega imam danes na sreci. Povdarjamo tolikokrat, kako posebno treba je dandanes podpirati časnikarstvo, naj se tudi šesto velemoč imenuje; in to po pravici. A jaz menim, da je o sedanjih razmerah še posebno dolžnost naša podpirati list, ki budi iz dušnega spanja slovenski narod v Gorotanu, ki razširja zavednost nad koroškimi Slovinci, razširjati kolikor le mogoče „Mir“.

Gospóda! Rodoljubje naše naj bode dejansko. Kolikokrat snidemo se v veselih družbah in pogovarjajoč se o raznih novicah dnevnih bodisi političnih, bodisi gospodarskih, oj navdušujmo se takrat tudi za Slovence koroške, a ne v besedah, marveč dejansko. Skrbimo da se boče iz Kranjske naročilo na stotine iztisov „Mir-a“ koroškim Slovincem. Da, preplavimo Gorotan z „Mir-om“! Vsak list odpirajoč Korošcev zavednost kot vrlih Slovencev pridobil nam bode kak glas pri volitvah za prihodnje leto v državni zbor. In ko bi nam le vsak deseti list pridobil jednega narodnega volilca, ali ni to sijajna zmaga? Ni dolgo temu, ko se je o nekem volilnem shodu na Stajarskem od strani vzglednega rodoljuba slovenskega povdarjalo, da Slovenci ne smemo odstopiti svojim nasprotnikom tudi ene pedi rodovitne svoje zemlje. Ali ne veljá to tudi o koroških Slovincih in še v višej meri? Svoji k svojim! Kranjci, Primorci, Korošci in Štajarci vsi smo jednega pokolenja — rodú slovenskega. Hodimo toraj „svoji k svojim“! Pomagajmo „svoji svojim“!

Naj bi pa tudi koroški Slovenci svoje storili, zlasti pa duhovščina, brez ktere se še ni nobeno ljudstvo prebudilo. Če mi njihovo časnikarstvo podpiramo, naj oni tudi našega podpirajo, ne toliko zaradi nas, ampak zaradi sebe. Ne mislim nikomur kaj očitati, a vendar kolikor vem, se mi hoče videti, da koroški duhovniki o tej reči premalo storijo. Izgledi nas namreč učijo, da kjer so goreči domorođci, vselej tudi naše časnike podpirajo in naročajo, a s tem le svojim rojakom koristijo, ker tamkaj smo videli tudi največ in najbolj vnetih volilcev. Saj je pa tudi prav naravno; vsak list pri naša drva na domoljubni ogenj, ga toraj živi, zvikšuje in razširjuje. Zatoraj tudi vi Korošci ne pozabite: Svoji k svojim! Naprej zastava Slave, naprej, naprej, naprej!

o panmadjarizmu v Translajtaniji.

Dokler je latinščina veljala v Ogerski kot poslovní jezik, so razne narodnosti translajtanske živele mirno med sabo. Razni narodi so se sporazumevali med sabo z latinščino; vsak posamezen narod pa se je izobraževal v svojem jeziku ter se je razveseljeval naravnih pravic, ktere mu pripadajo kot narodu. Vladal je mir. Vlada je spoznavala in iz-

polnjevala v dejanji svojo nalogo: skrbela je za človeške pravice in za srečo, ki izvira iz teh pravic. Ali vročekrvnim Madjarom je to mirno življenje narodov kmalo jelo presedati; hotli so kar nanagloma povzdigniti svojo madjarščino nad vse druge jezike ogerske države; zato so odpravili latinščino, stari poslovní jezik, ter so na njeno mesto postavili madjarščino. Od tistega časa jim hodi po glavi edino le tale glavna misel; vzeti moramo vsem pod ogersko krono živečem narodom narodnost in jih spojiti z madjarskim narodom, tako, da bi se v „Magyar Orszagu“ ne čulo družega, kot le glas madjarski. Temu namenu se morajo podrediti vsi drugi nameni.

Ali to ravnanje je prvič krivično, drugič pa tudi jako kratkovidno in nespametno.

Madjari delajo zelo krivično ker kratijo nemadjarskim državljanom pravice, ki jim pripadajo po naravnem pravu. Le s svojo brezobzirnostjo in vstrajnostjo so sklenili v ogerski zbornici postaviti, ki določuje madjarščino kot poslovní jezik. Sklenili so jo in sedaj veljá ona za sveto; nikdo se ji ne sme upirati, nikdo je prestopati. Najbolj krivično pa delajo Madjari, ker to postavijo preveč raztezajo. Postava sama določuje, da naj le uradi med saboj govoré v madjarščini, nikakor pa ne zahteva, da naj se madjarščina vsiluje v privatno življenje nemadjarskih narodov. Madjar zahteva preveč. On bi po zakonu smel zahtevati, da se le v postavodajalstvu in administraciji govori in piše madjarski. Kakor naglo pa narodni zastopniki slečejo državno suknjo, ter se povrnejo v sredo svojega naroda, jim ta postava ne nalaga nič dolžnosti. Ali Madjari hočejo, naj se tudi zasebno in družinsko življenje pomadjarji. Oni nemadjarskim narodom ne privoščijo, da bi se izobraževali v lastnem jeziku, da bi gojili domačo literaturo, da bi ohranili domače šege in navade. Ali ni najhujše, ako se hočejo vzeti narodu najdražje svetinje? Kako krivično? Ali je pač mogoče, da bi v konstitucionelni državi postava določevala: v tem jeziku moraš govoriti, pisati, pesnikovati! Nositi moraš to in to obleko in držati se teh in teh šeg ter navad! Ali je tak sad sad liberalizma? Da lepega se kaže na zunaj liberalizem, ali tukaj ti pokaže nekaj pravega lica, kaže se ti hudega tirana!

Najvišji cilj ogerske države ne more biti ta, da bi posadila madjarščino na prestol; ta cilj ogerskih državljanov ne more osrečiti, ne more jim k svetnem blagostanu pripomoči; ako pa madjarizem ni v srečo in blagostan nemadjarskim narodom, kako se bi mogli ti siliti, da bi se odpovedali prirojenim pravicam? Kakor posamezni Madjar ne sme posameznega človeka umoriti, tako ne sme cel madjarski narod ubiti družih narodov; ubil bi jih pa, ako jih oropa življenj: jezika, navad in šeg, ter mu tako zapré pot do pravice in prostosti.

Pisali so mnogo in govorili Madjari, da ne mislijo usiljevati svojega jezika drugim narodom; ali vsakdanja skušnjava nas pouči družega. Kaj pomeni ono sovraštvo, ktero kažejo Madjari proti vsemu, kar le diši po Slavjanstvu? Kaj pomenijo madjarske pridige, ki se glasé v slovanskih cerkvah? Kaj pomenijo neumorni poskusi, da bi se celó v ljudskih šolah poučevalo v madjarskem jeziku? Kaj pomeni to, da so Madjari, posebno pa še slovanski renegatje, to ničvredno ljudstvo, pripravljene pri vsaki priliki govoriti in delati proti slovanskim narodom? Kaj pomeni to, da Madjari nečejo trpeti celó literarnih naprav, n. pr. Matice slovaške? Kaj pomeni to,

da usiljujejo Madjari svoj jezik celó Hrvatoma, kar delajo popolnoma proti vstavi? Vse to in še mnoge druge mnogoštevilne krivice kažejo dovolj, kako pravicoljuben da je narod „viteških“ Madjarov. Ni čudno toraj, ako vidimo, da se v Ogorski vedno bolj širi sovrašтво do madjarizma, da raste vedno bolj opozicija proti Arpadovim sinovom. Slovani in druge nemadjarske ogorske narodnosti nečejo zatrei madjarskega ljudstva; one govore: naj se le razvija v svojem področji in dela, kar mu velevala postava; protipostavno naj pa nikakor ne krati nam pravice, to je krivično; proti krivici se pa moramo braniti. Vsakemu svoje!

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Notranje dežele.

Tri milijone in dvakrat sto tisoč goldinarjev znašajo stroški za *česko narodno gledališče*, katero je narod sebi pozidal in tudi sam ogromno svoto skupaj nanosil na žrtvenik narodne ljubezni enako marljivim čebelam donašajočim med in cvetni prah druga za drugo, dokler ne pozidajo in ne napolnijo velikega satovja. Gledališče v Pragi je dovršeno in pri sklepu glavnega računa pokazal se je primanjklaj 110.000 gold., ktere bo treba še skupaj nanositi; o čemur pa ni dvoma, da se bo zgodilo, kajti bogatim Čehom je to prava igrača. Ondašnji bogataši so požrtvalni do skrajne meje, kedar je treba za narodno reč možno odpreti, ne prebirajo dvojač, s kolikimi bi kdo odrinil, temveč s polno roko zgrabijo tudi med svitile rumenjake ter vsak vsuje, ne da bi ravno štel, koliko je zagrabil! Je sicer neverjetno, toda vseskozi resnično.

Volitve za *koroško veliko-posestvo* so danes.

Konservativna stranka v Gorenji Avstriji vrlo napreduje, kolikor smemo do sedaj soditi po volitvi volilnih mož. Kolikor nam je do danes znanega, zagotovljenih je konservativcem od 12 volilnih okrajev že devet, in to so: Linc 30 konservativcev in 9 liberalnih volilnih mož; Perg 47 k., 13 l.; Freistadt 50 k., 3 l.; Rohrbach 53 k., — l.; Völklabruck 58 k., 14 l.; Gmundén 37 k., 30 l.; Steyr 56 k., 8 l.; Schärding 51 k., 3 l.; Braunau 42 k., 4 l. Prav dobro kaže tudi v Welsu, kjer imajo konservativci 42 glasov proti 22 liberalnim. V Riedskem volilnem okraju je do sedaj voljenih 19 konservativcev in 9 liberalnih volilnih mož. Liberalni „Bauernverein“ si vse prizadeva, da bi kolikor mogoče svojih brezvercev na volišče postavil, pa se mu nikjer neče posrečiti. Edino le v Gmundenskem okraju ima nekoliko nade, da se mu bo posrečilo nekaj svojih spraviti na volišče, ker je ondi silno mnogo luteranov in taisti so vsi za liberalce, tako da se ondi o „Bauernverein“ lahko reče, da ni niti klerikalec, niti liberalen, pač pak luteranski. Kakor so pa akcije sedaj sploh, imajo konservativci v 322 občinah 491 volilnih mož, liberalci pa 126. Toraj se pač lahko reče, če tudi volitve niso še končane, so vendar konservativni stranki na Gorenji Avstriji v bodočnosti tla kolikor toliko že zagotovljene.

Ker Bismark za vse opomine *avstrijskih nemškoliberalcev*, naj bi Slovane vsaj nekoliko za ušesa prijel, dosledno slep in gluha ostane in pri vsaki priložnosti toliko rajši njim samim levite bere, sposodili so si „Vossische Zeitung“, v razodevanje pobožne svoje želje gledé avstrijskih Slovanov. Kalnoky, pravijo, ni šel prav po nič drugega v Varzin, kakor da ga bo Bismark podučil in mu dokazal, da ni dobro za Avstrijo, ako se Poljaki tako prosto in samovpravno po Galiciji gibljejo, ako se Čehom ne pristržejo slovanska krila; kajti ne v Berlinu in ne v Petrogradu ne dopade prevelika prostost, katero oba naroda uživata. Da bi liberalci kaj takega rajši imeli, kot Bog ve kaj, jim radi verujemo; da se pa Bismark ravno tako malo vtika v avstrijske notranje politične zadeve, kakor bi on sam trpel, da bi se mu, recimo Kalnoky ali pa prijatelj Giers vtikal med notranje nemške zadeve, je očitno kakor na dlani! Kaj tako bedastega zamorejo le ljudje misliti, katerih srčna želja je davno že ta, da bi Avstrijo spravili pod nemško-prusko gospodstvo. Vsaj pri vsaki priložnosti povdarjajo tako potrebo, ktere pa, hvala Bogu, do sedaj niti konservativni Nemci niso uvideli; o Slovanih še ne govorimo ne! To so bolečine, ki jih bo moral zopet Bismark ozdraviti s kako trpkó lekcijo izza državnih kolis, kedar mu bode nemškoliberalne muhe le prenadležne postajati jele.

Vnanje države.

Časniki se več ali manj pečajo z *Bismarkom*, ki sedaj le v senci sedi v svojem tihem gorskem zakotji v Varzinu in nove načrte kuje, ki bodo še le v bodočnosti radovednemu svetu v strmenje. Lansko leto skoraj da nekoliko pozneje obiskal ga je ondi ruski državnik Giers, letos pa naš Kalnoky. Če tudi vsi vse preko trdijo, da taka obiskavanja nimajo

političnega pomena, si bo vendar tudi najnavadnisi človek misliti moral, da samo cigar kadit se pa iz Petrograda in Dunaja gori na Nemško v Varzin tudi ne hodi. In tako tudi bo. Državni kanceler Bismark menda nekaj plete proti Angleški. Kaj da bo, ni še prave podobe, toliko se pa že čuti, da je državna struna med Londonom in Berlinom že mnogo bolj napeta, kakor je bila lansko leto osorej, kar tudi na Angleškem že dobro čutijo in je nedavno „Standard“ nekaj enacega Nemcem v obraz povedal. Le pomislimo, kako je Bismark v egiptovski konferenci po svojem priznanji francoskih zahtev Angležem štrečno čudno grdo zmešal; le poglejmo, kako se njegove niti po celem egiptovskem vprašanji vlečejo, kakor pajčevine meseca oktobra po polji; le ozrimo se preko morja na Bismarkovo najnovejše podjetje, na napravo in podporo nemških naselbin po Afriki in videli bomo, da je Bismarku mnogo na tem ležeče, in le poti išče, kako da bi jo z Angleži natvezal. Preden se bo pa tega podstopil mora pa trdnih zaveznikov imeti; od tod toraj popotovanje v Varzin.

O *Varšovski zaroti*, pri kateri se je vjel Bardovski, dohajajo natančnejše novice. Povod bil je menda neki opozor avstrijske policije ruskega redarstva v Varšovi, da naj pazi na neko žensko, z imenom Novak, ki je na potovanji iz Švice (Geneve) v Varšovo in je zagrizena nihilistinja. Varšovska policija pa došle Novakove ni hotla takoj zapreti, temveč je še nekoliko počakala in oprezovala, s kom se bo dotičnica pečala, koga bo obiskovala. Vidili so jo zahajati k Bardevskemu, ki je bil že poprej na sumu, da je z nihilisti v zvezi, kar pa v Petrogradu nikakor niso hotli vrjeti. Ob enem se je pa Bardevski tudi seliti jel; zato se je na višje povelje nekaj orožnikov preobleklo za nosače in taisti so zasledili v nekem zaboju vse polno nihilističnih tiskovin, na kar so jeli vse stanovanje preiskavati. Dobili so silno veliko dinamita, nitroglicerina, bomb, strupa in pa blagajnico s poldrugim milijonom rubljev. Tudi zapisnik obsegajoč celo vrsto zarotenecev, ki so že na ta račun podpore prejeli, našel se je ondi s pečatom tajne nihilistične vlade, ki ima naslov „mednarodni revolucijski odbor“. To je zopet živ dokaz, da so ljudje te vrste po celem svetu med saboj v zvezi, naj se že imenujejo nihilisti, anarhisti, fenisti ali pa še drugačni — isti. Umor in rop tujega blaga je na njihovem dnevnem redu, za vse drugo se ne pečajo.

Republika je na *Francoskem* po vpletenti člana II. vstavne postave zadobila zopet nekoliko olja, ki ji bo luč življenja za nekoliko časa podaljšalo. Za koliko, tega nam celó najbolj premeten Francoz ne more povedati; škof Freppel, član skrajne desnice, kjer imajo monarhisti svoje sedeže, ji še popolnoma štiri leta življenja ni odločil in skrajni levičarji, ki so prav pravi bratje rudečkarjev in petrolerjev, bi ji pa že rajši danes kakor jutri vrat zavili. Grevy in Ferry sta vse storila, kar sta mogla storiti, da zabranita slučaj, po katerem bi se republika po vstavnem potu spodkopala in spodbila. Vpeljala sta zarad tega nov član med temeljne postave ki določuje, da v bodočnosti republikanska državna oblika ne more nikdar več postati predlog za revizijo ali pregled temeljnih postav in pa da noben princ ne more postati predsednik njen. Na ta način so sedanji republikanci storili, kar jim je bilo ravno mogoče, da bi bil pa to morda kak dreven klin, s katerim so mislili republiko za večne čase pribiti, na to pa še misliti ni treba. Francoska tla porode revolucijo, kedar se človek najmanj nadja. Naj se jim le primeri, da bodo s Kitajci kmalo obravnavali račun in da potem nimajo druge nikjer opravka, h krati bomo doživeli, da bo doma vreti začelo, kar na dveh straneh naenkrat. Živahni francoski duh potrebuje vedne zabave; če je nima zunaj državnih mejá, napravi si jo pa domá. Tako je bilo in tako bo!

Francoski list „Matin“, ki ima za pokrovitelje in sotrudnike štiri poslance, prinesel je izmišljeno vest, o porazu *Francozov v Tamatave* na otoku Madagaskar. Vlada prejela je pozneje resnično novico iz Madagaskarske dežele, da je varnost tolika, kakoršne še nikdar ni bilo na Madagaskarji in da še nikomur na misel ni bilo, mir kaliti. Minister Ferry je zarad tega omenil lista, laži in dotičnih poslancev, na kar so se tako med saboj sprli, da bode poslanec Andrieux, ki je ob enem lastnik lista, ministerskemu načelniku za osobno razžaljenje poslal svoje sekundante. Za razžaljenje se je namreč smatrala obdolžitve ministra Ferry onih štirih poslancev, da v njihovem listu taka laž na svetlobo pride, poslanci so se pa izrekli, da niso v nobeni zvezi z novicami, ki jih ima list.

Izvirni dopisi.

iz *Hrenoviške županije*, 18. avg. (*Shod volilnih mož.*) Že volitev volilnih mož se je vršila viharno, ker „zavedni“ Notranjci so stopili na noge, ter bili raznih misli, vendar dokaj malo njih je za odstopivšega poslanca. Dokaz temu, da na njegovo vabilo se je 15. avgusta zbralo samo šest volilnih mož, ako je tudi drugi poslanec ob enem hotel poročati o svojem

delovanji, prav za prav dr. Zarnika vnovič priporočevati; pogorela sta oba.

Včeraj 17. avgusta pa je sklical g. Obreza shod, kterega se je vdeleževalo nad 60 volilnih mož. Gosp. Obreza se shoda vsled obolevosti ni vdeležil in shod si je volil prvomestnika deželnega poslanca g. dr. Sterbenca. Zbor se je začel pod milim nebom na vrtu Vičičeve gostilne. Dasitudi je shod veljal le volilnim možem o prihodnji volitvi našega poslanca, so mislili nekteri mladi ljudje iz Postojne, ki pa niso ne volilni možje in ne povabljeni gostje, da se smejo vtikati, glasovati, odobravati in sikati. Predsednik jih opominja, se odstraniti, ali vsaj mirno obnašati. Ko ne pomaga nič, se podajo volilni možje na nasvet c. kr. g. glavarja v zaprte sobane v isti gostilni, kjer se potem razgovarjanje začne. Bili so glasi, da naj se voli mož iz srede kmetov, kajti on pozná najbolj razmere; bili so glasi za Obrezo, priporočal pa ni nihče g. dr. Zarnika in tudi ne drugega novega kandidata izmed kmetov. Ostalo in sklenilo se je: Gosp. Adolf Obreza je naš kandidat. Gosp. dr. Vošnjakovo pismo do našega novega kandidata se je prebralo, stavila se je zaupnica, podelila in brzojavila se mu je tudi.

K sklepu omenja g. prvomestnik, dr. Sterbenec, da bode jutri, 18. avgusta, 55. rojstni dan Njih Veličanstva presvitlega cesarja; povdarja neštete dobre iz rok deželnega gospodarja, Njegovo lansko obiskovanje, ter se trikratno navdušeno „Slava“ presvitlemu cesarju zagromi ter tudi v Beč brzojavi. V miru smo se razšli v vse kote Notranjskega na svljenje 25. t. m. k volitvi poslanca.

Z *Notranjskega*, 18. avgusta. Imeli smo včeraj v Postojni shod volilnih mož, da se posvetujemo o našem prihodnjem poslancu. Gotovo Vam je že kdo poročal, ali vsaj bode, kako in kaj. Jaz Vam samo to poročam, da so se nekteri mladostni ljudje iz Postojne, ki niso volilci, prav nespedobno obnašali in nas prisilili, da smo šli spod milega neba v zaprte sobe. Izmed posvetovanj naj omenim, da je nekdo se izrekel zoper doktorje sploh. Na to omeni prvosednik dr. Sterbenec, da bode po takih načelih človeka sram, biti ali postati doktor, in da sinovi navzočih volilnih mož si bodo dobro prevdarjali, če hoté postati doktorji po uku in nazorih svojih očetov. Nekdo se je potem, ko smo postavili g. A. Obrezo za kandidata in se razšli, bitko pritožil v društvo 20 volilnih mož, da ima veliko vas, v kateri ni ne enega podpisa zoper pasji napad v „Slovanu“ za g. c. k. deželnega predsednika dobiti mogel, pa tudi sam ni prejel ne enega glasu od volilcev iste vasi za volilnega moža. Taka obnaša zoper c. k. vlado in duhovstvo je grozno slabo znamenje časa. Naj Bog obrne na bolje!

S *Krke*, 13. avgusta. (*Raznotero.*) Velikokrat se je že dan presukal od tistega časa, ko je „Slovenec“ prinesel zadnji dopis iz našega kraja, pa bilo je do danes tako, da če je bil prejšnji dan „pasji“ dan, je bil tudi njegov naslednik; o pasjih dnevih pa je bilo še vselej hudo meni in družim. Kako je, na pr. hudo Brinskemu grofu? Nesrečnež ima še ječmen na polji in drugo žito, se vé da, tudi še. On ima slabost, da sem ter tje komu pomaga, ko bi ravno ne bilo treba. Med družimi spravil se je tudi na kmete iz sosednjih vasi, od koder so mu hodili po polji delat. Ali ti so mu pokazali, da se samo imena ne vstrašijo. Zmenili so se gospodarji, da ne pojde nihče več grofu delat. Ostali so možbeseda in zdaj vidi grof, da je tlačanstvo že minulo. da ne more s kmeti več tako delati, kakor pa njegovi predniki, ker niso več hlapeci, ampak gospodarji. Prav brez potrebe je bila tudi njegova tožba zarad pota v Boštanjsko cerkev. Gospod grof je dal namreč pot zapreti, ki drži v to cerkvico. Ljudje pa se vé da, ker je podružnica očitna, če tudi v sredi njegovega polja, so hodili v cerkev. To pa ga je razsrdilo in naredil je tožbo, ki še ni končana. Pa, ako pojde po pravici, bo tožnik pogorel, kakor je že večkrat.

Ker mi je prišla na pero beseda „pogorel“, naj povem, da je 4. avgusta ob 1/3 zjutraj pri nas v Krški vasi pogorela ne davno zgrajena hišica, ki je stala tik vezanega kozolca, v katerem je bilo zdeto žito. Kozolec so oteli, hiša pa je do tal pogorela. Le peč je še ostala. Zavarovan je bil pogorelec za 500 gold. — Ker tako pogostem gori, bi za Krčane ne bilo napačno, ko bi si napravili kako gasilnico. — Še nekaj. Lansko leto bral sem v „Laib. Ztg.“,

da so vsi Krški raki po Krki in po stranskih vodah poginili, kar pa ni res. V „Bajarji“ na Potoku in okolici še živé raki, tako tudi v Temenici. Pri Laščah se še tudi dobi kak kleščar, pa je že prišla kuga nad-nje. — Z letošnjim pridelkom se kmetje pri nas nič kaj ne hvalijo. Žito ne plenja.

Iz Maribora, 18. avg. Presvitlega cesarja rojstni dan se je tukaj prav slovesno obhajal. Že na predvečer je vojaška godba po ulicah naznanjala pomen prihodnjega dne. V ponedeljek na vse jutro je gromenje in pokanje kanonov in možnarjev vabilo Mariborčane k veselemu in vsakemu pravemu Avstrijanu nedvomljivo dragemu, prepomenljivemu praznovanju. Ob deveti uri so Njih ekscelenca, premil. knezoškof dr. Jakob Maksimilijan Stepischnegg, slovesno sveto mašo za časní in večni blagor prevzvišenega vladarja služili v cerkvi sv. Alojzija, ker v stolni cerkvi vsled potrebnega popravila ni primerne prostora. Cerkev je bila polna pobožnih vernikov, ki so gotovo pobožno molili in prosili Vsemogočnega, da še prav obilo let ohrani in brani vsega zla ljubljene in ljubečega vladarja, onega preblagega moža, za kterega nas zavidajo vsi inostranski narodi in narodiči.

Ob eni uri je bil pri milostljivem knezo-vladiki skupni obed, kterega se je okolo 36 raznih gospodov svetnih in vojaških ter duhovnih vdeležilo.

V napitnici so se Njih ekscelenca spominjali nepopisljivega veselja, katero je pred letom dni o prihodu presvitlega cesarja vladalo po Mariborskem mestu, da, po celi zeleni štajarski deželi. Ta odkritosrčna radost ni prenehala, ampak še živi in se še pokazuje na razne načine. Tako je bila dne 16. avgusta v škofijski notranji palači vzdana spominska plošča v vedno preveseli spomin naslednikom in potomcem, da je mogočni vladar in gospodar mogočne Avstrije prenočeval dne 9. julija 1883 v tem skromnem poslopju. Kronografski napis se glasi: Imperator Franciscus I. degebat pernoctans IX. Julii. Neizbrisljiv spomin na te lanske veselice pa ostane vdolbljen v živih srcih zvesto-vdanih podložnikov štajarskih. Da včaka blagomili vladar Nestorjevih let in Pyloških dni! Deus exaudiat!

Z Dobrne, 18. avgusta. (Cesarjev rojstni dan) smo obhajali, kakor nam pač okoliščine dopuščajo. Sinoči po „večni luči“ je na trgu pred hišo-zdravilnico začela svirati godba, med tem so na bližnjem griču frčale rakete, pokali topiči in bengalični ogenj razsvetljeval je temne prostore. Po odigrani avstrijski himni razšli smo se vsak na svoj kraj.

Danes je ob devetih bila slovesna sv. maša; vdeleževali so se, kakor umevno, gostje-topličarji, uradniki, občinski in šolski odbor, učitelji z otroci in ostali pobožniki.

Skoz dan je raz občinskega poslopja plapolala velika cesarska zastava zraven štajarske dvobojnice.

Zvečer se je današnji praznik završil s primernim „venčekom“ v topliški dvorani.

Z Dobrne, 18. avgusta. Pretečeni petek smo obhajali titularni praznik naše cerkvene občine, to pa v novo na presni zid naličeni hiši božji.

Z govorom slovesnim je Marijo počastil stari naš znanec, č. g. Križan, župnik št. Janžki. To omenjamo v prvi vrsti zavojo tega, ker v imenovanu veliko število sedanjih gospodarjev časti bivšega učitelja svojega.

Pri nas so namreč posebno šolo ustanovili še le leta 1855. Do tega časa so pa mladež v branji in drugih potrebnih predmetih podučevali duhovniki, navadno je to službo opravljal dotični kaplan.

Izmed ovokrajnih duhovnikov-učiteljev so že vsi v večnosti izvzemši gospoda Križana, ki je tukaj kaplanoval v dobi 1852—56. Ta je ukaželjno mladež zbiral v kaplaniji v sobi, ktera je še pozneje ostala učilnica, dokler nam gosp. Balon, sedanji župnik Vranski, ki je leta 1862—68 na Dobrni služboval kakor duhovni pomočnik, s pomočjo darežljivih občanov ni sezidal posebnega in lepega poslopja šolskega, da se je število razredov zamoglo pomnožiti.

In celo prav je, da gospod Križan rad prihaja poslavljat farne Zavetnice ter opominjat in še podučevat svoje bivše učence in ostale vernike.

Z Dolenjskega, 17. avgusta. Morda bo še kdo hvaležen, brez obotavljanja, ako priobčim krajopis Krški, ki bi po jedrnosti utegnil zanimati dotičnike. Glasi se:

Gurekfelda, vulgo Germanis Gurekfeldt, Carniolis Kérško, 13 milliariibus Labaco in orientem distans, a Savo fluvio alluitur, in quem post unum milliare fluens Gurca explicatam in eo tractu plani-

tiem urbemque dexominat. Huic imminet in colle arx, plus quam terna aetatis saecula enumerans; reliquus vero circumjacens ager ameenitate ubique spirat, etiam vitibus alicubi consitus. Quadratum, clarum apud Antoninum urbem isthic statuit apud Marianum Lazius, sed ea huc minime quadrat, si descriptas ab illo itineris distantias accurate metiamur; namque 88. passuum millibus Aemona et nonnisi 28 Sisciá Quadratum removet; quare longe aptius Gurekfeldae conveniet celebrior civitas Noviodunum — a namesto o bo pač tiskovni pogrešek, ker moj author sicer zmeraj piše Noviodunum, Noviodunum le v tem pripadu, Neviodunum pa nikoli — etiam a Ptolomaeo in Pannonia memoratum, at ab Antonino 60 passuum millibus Aemona disjunctum, quae cum praesenti inter Labacum et Gurekfeldam intervallo oppidò coincidunt; ita enim se habet iter ab eo authore descriptum, cujus termini certi videntur, reliqua vero loca a Schönleben non contemnenda probabilitate divinantur: nimirum

Aemona	M. P. Labacum.
Praetorium Latovicorum	XXXIV. Ratschach.
Noviodunum	XXVI. Gurekfelda.
Quadratum	XXVIII. Zagrabia.
Sisciam	XV VIII. Sissegg.

Certe vix alia praeter Noviodunum civitas Gurekfeldensi situi melius aptatur, et tamen aliquam splendidiorem coloniam ibi floruisse necesse est, cum plurima antiquitatum vestigia, quae passim eruuntur, id luculente demonstrant. Inter inscriptiones maxime sententiam nostram confirmat illa, quae in proximo pago Wiher an 1668 inventa medium Novioduni nomen reliqua parte longo aevo exesa praefert, ideoque hic erudito lectori exhibenda: C. A. P. S. T. AELI. ADRIANI ANTONINI AUG. PII COS. FIL. JJ. D. T. JJJJ. — — — ODUNJ M. JJJ. Nummi praterea ex auro, argento, aliove metallo confiati magno numero in hoc campo effodiuntur, ita ut ultra sex centos unicus parochus — tedaj že pred letom 1728, kterega je bila natisnjena hvaljena knjižica „Topographia ducatum Carinthiae et Carnioliae“ — paucis abhinc annis collegerit plurimum caesarum nominibus signatos, Maximini scilicet Hadriani, Antonini, Aurelii Severi, Vespasiani, Neronis, Trojani, aliorumque; item Juliae Mammaeae Augustae nomen, atque etiam regis Slavoniae titulus in aliquibus spectatur. Nec longius abest annus, quo Rusticus quidam — morda bo dvomljivo, je li je R. navadni kmet, ali pa človek takega imena — in altero Gurcae amnis latere supra quator nummorum millia ollae inclusa reperit, in quibus nil aliud, quam CONSTANTINUS legebatur. Episcopali dignitate in Pannonia Savia emicuisse Noviodunum, seu Noviodunum, censuit Inchoffer (in app. ad ann. Hung), nullum tamen illius praesulem in medio affert, quo assertum stabiliat. Fama insuper est sola traditione ad posterum transmissa, Constantium imperatorem Constantini magni filium, dum an. 353. milites contra Magnentium — tako je pisano to ime, mesto zdaj navadne pisave — ducendos in Pannonia conscriberet, Novioduni hybernasse, indeque Constantiae nomen huic urbi aliquamdiu adhaesisse, quod quibusdam inventis nummis confirmari posse nonnulli crediderunt. Huic fundamento aliam superstruit conjecturam Schönleben, dum s. Pelagium, cujus haec habetur in martyrologio memoria: Constantiae in Gallia s. Pelagii martyris, qui sub Numeriano imperatore et Evilasio iudice martyrii coronam accepit. Dum, inquam, s. Pelagium 25. annorum juvenem non Constantiae ad Potamicum lacum, ubi sacra ejus lipsana hodie coluntur, sed Novioduni, i. e. Gurekfeldae, gloriosum agonem confecisse suspicatur, his ductus rationibus, quod ille Aemona, sen Labaci natus a vitae scriptoribus unanimiter dicatur, quodque ejusdem nominis praeses Evilasius eo ipso anno, quem s. Pelagii martyrio consignat, nempe 284. Cilejae residens s. Maximilianum episcopum simili morte ad immortalem lauream promoverit: quibus addit cum Cluverie italpinam Galliam in Japidiam usque primis aerae christiane saeculis fuisse porrectam, unde benedictum foret: Constantia in Gallia. Nec hodiernis Constantiensibus multum patrocinator sacri corporis praesentia, cum hoc ab illorum episcopo Salomone Roma anno 918. allatum esse non ignoretur. Fateor ex hisce speciosis argumentis dubium aliquod suboriri posse, sed ad rem certius definiendam majori adhuc pondere procul dubio egerent. Novioduno veteri a barbaris exciso Noviodunum novum seu Gurekfeldam,

revertatur, ubi anno 1639. venerabilis capucinatorum ordinis asceterium in spirituale civium solatium extractum est, cum parocia Deiparae dicata aliquo intervallo ab urbe absit.

To je ves krajopis Krški. Ako bi kdo želel še kateri krajopis, mu ž njim rad postrežem. Tudi g. A. A. se ne bom branil storiti te vsloge; postregel mu bom, postregel pravim, da ne bo zopet zagledal kakih vil (gn— ali senenih). Kar pa moj blagi gospod v znanem dopisu še drobi, obžalujem morati reči, da ne verjamem, zakaj? ohranim za-se, dokler se „Sl.“ na dan ne podvoji.

Vilinski.

Domače novice.

(Duhovne vaje) pričele so se včeraj popoldne v tukajšnjem Alojzijeviski za gg. duhovnike Ljubljanske škofije po navadnem sporedu. Vdeležuje se jih čez 70 č. gg. duhovnikov.

(G. deželni predsednik) baron Winkler odšel je za nekaj dni službeno na Dunaj.

(Deputacije) deželnega in mestnega odbora, trgovinske in obrtniške zbornice, prišle so včeraj k g. deželnemu predsedniku, s prošnjo, naj blagovoli najudanejšo častitke omenjenih društev povodom rojstnega dne presvitlega cesarja javiti do najvišjega prestola Njih Veličanstva.

(200 c. kr. častnikov) zbralo se je včeraj pri slavnostnem kosilu v kazini povodom rojstnega dne cesarjevoga. Svirala jim je c. kr. godba in med napitnico na presvitlega cesarja počili so na gradu topovi 24krat.

(Železnični vozni listki) za sem in tje vpeljali so se, kakor poroča „Sl. Narod“ na južni železnici na progah: Ljubljana-Trst; Št. Peter-Reka in Trst-Kormin. Razven Ljubljane dobivajo se taisti tudi v Borovnici, Logatcu, Rakeku, Postojni, Divači, Sežani, Nabrežini, Tržiči in Zagradu. Voznina iz Ljubljane v Trst in nazaj velja v III. razredu na poštne vlaku 5 gold. 78 kr.; v II. razredu pa 8 gld. 68 kr.

(Ustanova) cesarja Franca Jožefa letnih 300 gold. razpisana je na tehnični veliki šoli Dunajski za leto 1884/5; dve enaki ustanovi pa na tehnični veliki šoli Graški. Prošnje na presvitlega cesarja samega naj se vlagajo do 10. septembra t. l. pri c. k. ravnateljstvu najvišjih domačih in družbinskih zakladov na Dunaji.

Enaka ustanova, kakor predstoječe, razpisana je z potrebnimi pogoji, ki so natančno razvidni tudi za predstoječe ustanove v „Laib. Ztg.“ št. 190, torek 19. avgusta na rudarski akademiji v Příbramu.

(Novomeški mestni zastop), kakor tudi ondašnji meščani in gasilci poslali so častitke za presvitlega cesarja g. deželnemu predsedniku po brzozavnem potu.

(Začasna učiteljica) na ljudski šoli v Goričah gospica Fr. Jugovič imenovana je za stalno učiteljico na dvorazredni dekliški šoli v Kranji.

(S Slapa) se nam poroča: Vsled privoljenja visocega c. kr. finančnega ministerstva, priredi kmetijska podružnica Vipavska na malega Šmarna dan ali 8. septembra t. l. veliko kmetijsko tombolo sledečih dobitkov. „Amba“ garnitura sadjarskega orodja, vrednost 6 gld. — 1. „terna“ grozdni mlin, vreden 15 gld. — 2. „terna“ Faulerjeva pompa za gnojnico, vredna 20 gld. — „Kvaterna“ železni stroj za turšico robljati, vreden 25 gld. — „Činkvina“ stroj za rezanico delati, vrednost 30 gld. — „Tombola“ železni plug za globoko orati, vrednost 55 gl. — Kartela (tablica) velja 20 kr.

(Okradli so) Metliško pošto ponoči med 15. in 16. t. m. Neznani tatovi vlomili so skozi okno, kjer so križe venkaj zmetali, ter so pobrali denarja blizo 100 goldinarjev in pa 13 priporočenih pisem.

(Tretje poročilo o letošnji toči in povodnji.) (Glej „Slovenca“ štev. 148, 30. junija t. l.) Nadalje je letos toča pobila v Kamniškem okraji 17. junija t. l. v občinah: Zlato Polje, Koreno, Krašnja in Št. Ožbald in 31. julija t. l. v občinah: Dobrava in Zalog; v Kranjskem okraji 31. julija t. l. v občinah: Cerklje, Česnjevk, Grad, Luže, Pešata, Šmartno (pri Cerkljah), Tupaliče, Velesovo in Zgornji Bernik; v Krškem okraji v občinah: Cerklje, Drnovo, Krška Vas, Leskovec, Veliki Podlog, 23. junija in 1. avgusta t. l. v občini: Tržka Gora in

1. avgusta t. l. v občinah: Bušča Vas, Planina in Stojanski Vrh; v Ljubljanskemu okraju 3. junija t. l. v občinah: Bizovik, Dobrunje, Orle in Štefana Vas, 6. julija t. l. Ježica, Stožice, Spodnja in Zgornja Šiška; v Litijskem okraju 12. avg. t. l. v občini: Hotič in v Črnomeljškem okraju 20. aprila in 15. junija t. l. v občinah: Hrast, Nova Lipa, Preloka, Radenice, Sodevce, Vrh, Vinica in Učakovce. — Povodenj je vničila dalje poljske pridelke meseca junija t. l. v Kočevskem okraju v občinah: Dolenje in Gorenje Ložine, Skalovje (Kovlerje), Srednja Vas, in Slovenska Vas; v Krškem okraju v občini: Gradiše; v Kamniškem okraju v občinah: Sv. Andrej in Vrhpolje; v Litijskem okraju v občini Št. Vid pri Zatičini; v Postojnskem okraju v občinah: Matenja Vas, Rakitnik, Stara Vas, Zalog in Žeje in v Novomeškem okraju v občini Trebnje.

(Služba) davkarskega pristava na Kranjskem v XI. razredu je razpisana. Zahteva se službena varščina in znanje slovenskega in nemškega jezika. Prošnje do 30. septembra na predsedništvo c. k. finančnega ravnateljstva na Kranjskem.

(Razpisana) je služba vladnega komisarja v IX. oziroma vladnega koncipista v X. razredu pri c. k. politični upravi na Kranjskem. Prošnje s potrebnimi spričevali in veljavnimi dokazi znanja slovenskega in nemškega jezika do 30. avgusta na predsedništvo deželne vlade v Ljubljani.

Č. g. vdeležencem gledališkega vlaka v zlato Prago.

Zvedevši, da bode češko gledališče v Pragi zaradi njenih poprav zaprto do srede prihodnjega meseca, prosili smo upravništvo češkega gledališča, naj bi vendar one dni, katere smo določili našemu obisku v Pragi, gledališče ne bilo zaprto. Ker se našej želji ni moglo vstreči, sklenili smo, odložiti vožnjo do prihodnjega leta. — Z istinskim veseljem, ki ga je imelo občinstvo do domoljubnega našega podjetja, konstatujemo, da se je oglasilo za dostno število vdeležencev in se jih še oglašajo, in iskreno obžalujemo, da svoje domoljubne nakane nismo mogli izvesti. Ob enem naznanjamo, da poslani nam denar č. g. vdeležencem z današnjim dnevom vračamo. Bog daj, ker so vse naše priprave gotove, da bi se naše potovanje v zlato Prago prihodnje leto, ko bomo to potovanje mogli morebiti še spojit s tisočletnico slovanskih apostolov, svetih bratov Cirila in Metoda, izvršilo še veličastneje.

V Ljubljani, dne 18. avgusta 1884.

V imenu odbora:

Ivan Murnik, Anton Trstenjak,
predsednik. tajnik.

Razne reči.

— 32.000 let hude ječe. Nadzornik c. kr. kaznilnice v Kartuzih na Českem je zračunil, da so vsi njegovi prisiljeni podaniki, katerih je 800, obsojeni na 32.000 let hude ječe. Pri tem računu je vzel za one, ki so do smrti v ječo obsojeni, (300 jih je) samo po 20 let.

— Nasledek pijanosti. „Narodne Noviny“ poročajo: V Petrozenu v hunjadski okolici je bil še pred nedolгим časom premožen mlinar, ki je pa zdaj revež, samo zato, ker ga je enkrat pijanost zapeljala. Bilo je pa tako-le. V mestu bivajoč mlinar se piva čez mero napije in jo pijan s „prijateljem“ domu maha. Med potjo pride govorica na mlin in nasledek govora je bil, da je pijani mlinar svoj 5000 gld. vreden mlin zvitemu prijatelju prodal za 800 gld. Druzega dne se mlinar žalosten spomni, kaj je v pijanosti storil in prosi prijatelja, da bi se kupčija razdrila. Ta pa pravi, kar je storjeno, je storjeno. Ko mu goljufani mlinar dvakrat, trikrat, da še štirikrat 800 gld. nazaj ponuja, se vendar prijatelj ne gane. Tako je prišel mlinar ob svoj mlin, ki je bil sad dolgoletnega truda. Iz žalosti si je mlinar sam vzd življenje. To je nasledek pijanosti!

— Izvrsten odgovor. Znano je, da je vzel oca Noe od vseh živali po dve v ladijo. Te podobe se je hotel poslužiti jud, ki je prišel že k polnemu železničnemu vozu ter praša konduktarja: „Ali je Noetova barka že polna?“ (ali je ta voz že poln). Konduktar mu pravi: „Ne; še osel tamle zunaj hodi.“

— Povrnili mu je. „Oj ti nesrečni cigan, kakošen si, le poglej svojo novo suktnjo, kaka je!“ huduje se mati nad malim Petrom, ki se je ves spehan domov pritihotapil. „Pavle mi jo je raztrgal“

zakremži se Peter. „Zakaj si se mu pustil?“ vpraša zopet mati. „O saj je že zato svoj del prejel, jaz sem mu pa hlače razklal!“

Telegrami.

Celje, 19. avgusta. Izvoljena sta bila danes Dominkuš in Vošnjak.

Maribor, 19. avgusta. V Mariboru, Ptuj in Brezcah so bili danes izvoljeni narodni kandidatje. Slava! Več jutri.

Dunaj, 19. avgusta. „W. Ztg.“ objavlja državno pogodbo z Rusijo tikajočo se vpljave naravnostnega sodnijskega dopisovanja.

Potsdam, 19. avgusta. Pri včerajšnjem gala-obedu napil je cesar Viljem v Babelsbergu na zdravje avstrijskega cesarja, godba je pa zaigrala avstrijsko himno.

Berolin, 19. avgusta. Na cesarski obed v Babelsberg k nemškemu cesarju povabljen sta bila avstrijski poročnik in grof Hatzfeld. Grof Kalnoky praznoval je rojstni dan cesarja pri Bismarku na osobno njegovo željo.

Rim, 18. avgusta. Kralj je čestital cesarju telegrafično.

Rim, 18. avgusta. Po deželah: Bergamo, Campobasso, Cosenza, Massacarrara, Parma, Portomaurizio in Turin pomrlo je včeraj 10 ljudi za kolero. Bolnih je še 17.

Marseille, 18. avgusta. Od včeraj do danes tukaj 13 mrličev za kolero. Epidemija postala je huda v okrožji Hautes Alpes (visoke planine), drugod navadna.

Kahira, 19. avgusta. Angleži imajo pripravljenih 3 batalijone pešcev, škadron huzarjev, in oddelek jahajočih pešcev, da oddidejo proti Wady-Halfa, kedar bode dodelano brodovje. Dongolski mudir naznanja, da je prejel od Gordona pisanje od 20. julija. Gordon piše, da je v Chartumu vse mirno in da bi rad zvedel, kako je v Dongoli.

Tuji.

17. avgusta.

Pri **Maličih**: Hugon Natalis, trg. potovalec, iz Braunschweiga. — B. Engländer, trg. potovalec, iz Nürnberga. — Konrat Hauswirth, z Dunaja. — Josipina Stonitsch, zasebnica, iz Frankenmarkta. — Dr. Luzzatto, zdravnik, z družino, iz Trsta. — Frane Hrovat, c. k. vojaški kaplan, iz Pulja. — H. vitez Mulley, doktor prava, iz Weitensteina. — Marija pl. Tomkovič, vdova dvorn. sovetnika, iz Zagreba. — Dr. Anton Primožič, c. kr. profesor, s soprogo, iz Iglava. — Vinc. Bienert, s soprogo, iz Iglava. — Avgust pl. Rainert, fabrikant, iz Celovca. — Julij Bučar, c. kr. auskultant, iz Rudolfovega. — Dr. Alf. Schmidt, iz Celja.

Pri **Stonu**: Josip Schwarzhuber, zasebnik, z Dunaja. — Eliza in Ana Rehakova, zasebnice, iz Prage. — Dr. Karl Kraus, zdravnik, s soprogo, iz Trsta. — Anton Gasser, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Vaclav Hofbauer, c. kr. nadporočnik, iz Trsta. — Gustav Kordin, c. kr. nadporočnik, iz Trsta. — W. Gandini, c. kr. sodn. pristav, z družino, iz Žužemberka.

Pri **Južnem kolodvoru**: Dr. Maks Niedermayer, zdravnik, z Dunaja. — M. Hübsch, trg. pot., z Dunaja. — Henrik

Sperling, trg. pot., iz Linca. — Arnold Siegfried, trg. pot., iz Vratislava. — S. Moos, trgovec, iz Hohenzollerna. — Viktor Dolénc, učitelj, iz Trsta. — J. Nabergoj, zasebnik, iz Trsta. — B. Geleich, Lloydov kapitan, iz Trsta. — Dr. Jul. Fonda, c. kr. okr. zdravnik, s soprogo, iz Voloske.

Umrlí so:

16. avg. Jovana Peklaj, usnarjeva hči, 8 mes., sv. Petra cesta št. 70, driska.

17. avg. Jožef Szukits, topničarskega vojaka sin, 12 dni, Krakovski nasip št. 10, oslabljenje.

V bolnišnici:

15. avg. Pavel Röthel, delavec, 22 let, jetika. — Helena Merhar, gostija, 60 let, jetika.

16. avg. Luka Jerala, mizar, 37 let, jetika.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

19. avgusta.

Papirna renta po 100 gld.	80 gl. 90	kr.
Sreberna	81	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	70
Papirna renta, davka prosta	96	10
Akcije avstr.-ogerske banke	859	—
Kreditne akcije	309	40
London	121	70
Srebro	—	—
Ces. cekini	5	75
Francoški napoleond.	9	65 ^{1/2}
Nemške marke	59	50

Od 18. avgusta.

Ogerska zlata renta 6%	122 gl. 15	kr.
„ „ 4%	92	35
„ „ papirna renta 5%	89	15
Akcije anglo-avstr. banke	200 gld. 110	50
„ Länderbanke	102	25
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	555	—
„ državne železnice	311	50
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	214	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 124	75
4% „ „ 1860	500	135
Državne srečke iz l. 1864	100	169
„ „ 1864	50	168
Kreditne srečke	100	180
Ljubljanske srečke	20	23
Rudolfove srečke	10	19
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	108	40
„ Ferdinandove sev.	105	50
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	105	—

JEZIČNIK.

Spisal J. Marn.

Dobiva se le še v teh-le letnikih: III., IV., V. à 40 kr., VI., VIII. à 20 kr., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII., XIX., XX., XXI. à 60 kr.

Katoliški Bukvarni.

Dr. Karl Slanc

odprl je svojo

odvetniško pisarno v Novem mestu

v prostorih „Narodnega doma“. (3)

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	7— zvečer	7— zjutraj	9-20 zvečer	1-30 popold.	—
Mürzzuschlag	10-29	10-27	2-5 po noči	5-30	5-55 zjutraj
Gradec	12-28 po noči	1— popold.	6-10 zjutraj	9-30 zvečer	10-50 dopold.
Maribor	1-49	2-27	8-20	11-41 po noči	2-32 popold.
Celje	3-15	3-55	10-30 dopold.	1-50	6— zjutraj
Laški Trg	—	4-11	10-46	2-9	6-23
Rimske Toplice	—	4-22	10-58	2-22	6-40 zvečer
Zidani Most	3-51 zjutraj	4-45	11-40	2-50	7-11
Ljubljana	5-12	6-14 zvečer	1-30 popold.	5-45 zjutraj	10-20
Postojna	6-30	7-56	3-37	7-54	1-58 po noči
Nabrežina	8-16	9-39	5-54	10-14 dopold.	5-40 zjutraj
Trst Prihod	8-42	10-5	6-30 zvečer	10-50	6-30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8-30 zvečer	7— zjutraj	10— dopold.	6-30 zvečer	7-45 zvečer
Nabrežina	9-19	7-33	10-51	7-17	9-28
Postojna	10-51	9-31 dopold.	1-21 popold.	9-51	1-44 po noči
Ljubljana	12-7 po noči	11-2	3-7	12-20 po noči	5-25 zjutraj
Zidani Most	1-24	12-50 popold.	4-59	2-22	8-15
Rimske Toplice	—	1-2	5-11	2-35	8-33
Laški Trg	—	1-13	5-22	2-47	8-50
Celje	1-59 po noči	1-30	5-42	3-8	9-19 dopold.
Maribor	3-29	2-57	7-58 zvečer	5-55 zjutraj	12-55 popold.
Gradec	4-55 zjutraj	4-29	10-25	8-20	4-40
Mürzzuschlag	6-57	7— zvečer	1-47 po noči	11-46 dopold.	10— zv. Prih.
Dunaj Prihod	10—	10—	6— zjutraj	4-3 popold.	—